

EMEK

HAFTALIK YAYIN

ANTI FAŞİST

MÜCADELE İÇİN

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİNİN

BAYRAĞI ALTINDA

TOPLANALIM

SERMAYE DİŞLERİNİ GÖSTERİYOR

FAŞİZME KARŞI MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSELTELİM

Mustafa Kuseyri Öldürüldü.

TERTİPÇİLERDEN HESAP SORULACAK

22 Mayıs gecesi, Hukuk Fakültesi öğrencilerinden devrimci arkadaşımız Mustafa Kuseyri, Basın Yayın Yüksek Okulunda Öğrenci Derneği odasında otururken başından tabanca ile vurularak öldürülmüştür.

Olay her yanıya hunharca insanlık dışı bir cinayet ve açıkça siyasi amaçla düzenlenmiş bir tertiptir.

Bu tertip mutlaka açığa çıkarılacak ve sorumluları gahsen ve tarih önünde hesap vereceklerdir.

Tertipçilerin amacı açıktır: Sosyalistleri yeni bir tuzaga çekmek. Ama oyun açığa çıkmıştır, sökmeyecektir.

Fakat bu, Mustafa Kuseyri'nin bu yiğit ve insan arkadaşımızın katillerinin izini bırakacağımız anlamına alınmasın. Katiller mutlaka ortaya çıkarılacak, cezaları uygulanacaktır. Dökülen kanı temizlemek boynumuzun borcudur.

GÜNDEM

Değerli Okurlar,

Burjuvazi son zamanlarda ülkemizdeki sınırlı demokratik ortamı yoket-
Devamı Sayfa 3 de

Türkiye'de özellikle son yıllarda sömürülen ve ezilen sınıflar, hızla uyanmaktadır. Geniş işçi-emekçi yığınları yurdumuzun dört bir tarafından taşkın bir hareketlilik içinde burjuvazinin uykusunu kaçırmaktadır. Köyütler toprak işgallerine gitmekte, çay fabrikalarını işgal etmektedir. İşçilerin, grev, işgal, gösteri hareketleri birbirini izlemektedir.

Bu hızlı oluşum karşısında egemen sınıflar uzun süredir hazırlığı içinde buldukları bir oyunu tezgahlamaya başlamıştır. Burjuvazi 1961 den bu yana Sosyalistlerin yiğit mücadelesiyle kazanılan, genişletilen demokratik hakları geri almak, gelişen devrimci hareketi faşizmin karanlığında boğmak için her gün yeni bir adım atmaktadır. Faşizm hazırlığı ve ilk uygulamaları artık iyice gün ışığına çıkmıştır.

HALKIMIZIN DÜŞMANLARI HÜCUMA KALKTILAR

Halkımızın düşmanları gelişen işçi hareketlerinde rahatsızdır. Bir yandan grevleri ertelerken,

işçi hareketlerini dipçik ve copla ezmeye kalkarken; bir yandan daha garantili çözümlere yönelmekte, işçi sınıfının örgütlenme ve grev hakkını yeni kanun-
Devamı Sayfa 3 de

İZMİT İL KONGRESİNDE SOSYALİST DEVİRCİLER KAZANDI

"PROLETARYA YALAN ve İFTİRAYLA ALDATILAMAZ"

Önemli bir sanayi bölgesi olan Kocaeli'nde 17 Mayıs pazar günü yapılan il kongresini sosyalist devrimciler kazandı.

Üyelerinin tamamına yakın kısmı sanayi işçisi olan Kocaeli'nde küçük burjuvazi partiyi ele geçirmek için aylarca önce yoğun bir kampanya açmıştı. Gölcük kongresinde «Sovyet proleterlerinin alın teriyle kazandıkları paralarla basılan broşürleri» dağıttıkları iffirasıyla sosyalist devrimcileri hakim sınıflara ihbar eden Milli Demokratik Devrimciler, bir yan-

dan bu iğrenç yalanı maskeleyerek, öte yandan Kocaeli'ndeki sosyalist devrimcileri sosyalist çevrelerden tecrit etmek amacıyla kongreden hemen sonra Türk Solu dergisinde yeni bir yalan ve iffira kampanyası açtılar. Sözde, Gölcük kongresinde sosyalist devrimciler milli demokratik devrimcileri illegal çalışmakla suçlamışlar. Sözde MDD ciler polise jurnallanmış. Böylece tezvirat üzerine kurulan kampanya hem Türk Solu dergi-

Devamı Sayfa 3 de

ATTF

PARTİ
YIKICILARINI
UYARIYOR

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu Genel Yönetim kurulu 16-17 Mayıs tarihinde Braunschweig'de toplanmıştır. Çeşitli sorunların tartışıldığı bu toplantının sonunda, TIP'deki son gelişmelerle ilgili olarak aşağıdaki bildiri yayınlamıştır.

«Bundan bir müddet önce okuduğumuz bazı gazetelerden anlaşıldığına göre, Türkiye İşçi Partisi içinden bir grup yeni bir parti kurmak istemektedir.

Bütün Türk Sosyalistlerini sarsan bu haber karşısında Avrupada çalışan biz Türk işçileri aşağıdaki açıklamayı yapmayı bir görev bildik:

Kurulduğundan bu yana Türkiye İşçi Partisinin hakim çevrelere karşı verdiği çetin savaşına yanısıra, son yıllarda parti içine sızdırılan MDD'ci küçük burjuva unsurlara karşı da ideolojik mücadele zorunluluğu doğmuştur. Bu durum parti içindeki bütün sosyalistlerin omuz omuza vererek sapmalarla karşı savaşmalarını gerektirmektedir.

Böyle bir anda savaş meydanını terketmek, parti içinde yılmadan savaşan Sosyalist devrimcileri yalnız bırakmak, yıkıcıların, hakim sınıfların ve
Devamı Sayfa 3 de

NE YAPSALAR BOŞUNA

Behice Boran

«Etrafımdaki sis perdesini dağıtacağım» diye Forum dergisini çıkarmaya koyulan Aybar'ın altı sayıda soluğu kesildi, yedinci sayı ortalarında görünmüyor. Aybar'ın kişiliğini ve tuttuğu yolu yakından izleyenler için esasen bir sis perdesi söz konusu değildi. Her şey apaçık ortadaydı. Ama bazı zihinlerde halâ bazı tereddütler varıyorsa, Aybar altı sayıda gerçekten bu tereddüt sislerini de dağıttı.

Son son sayıya imzasız bir yazı (ama Aybar'ın yazmış olduğu besbelli) veyransın ediyor Partinin yöneticilerine. Öyle anlaşılıyor ki, Merkez Yürütme Kurulu'nun «Türkiye Sosyalist Hareketi ve Partimiz Ciddi Bir Tehlike Altındadır» konulu bildirisini bu kişiler Parti yöneticilerinin umutsuzluğu, telaşı, çöküntüye gidişi anlamında yorumlamışlar. Ve «zaman bu zamandır, son darbeyi de biz vuralım bitsin işleri» demişler akıllarınca. Buna şaşmamak gerekir. Burjuva politikacılığında «Kol kırılır yen içinde», «Kan tükürsen, kızılıcak yedim dersin» dediği güdüdür daima. Küçük burjuva görüşlerin ve politikacılığın dışına çıkamayan sözde sosyalistler de böyle düşünür, böyle hareket ederler. Oysa sosyalistler sorunların ve zorlukların üstüne üstüne giderler, kol kırılmışsa yen içinde saklamıya kalkmazlar, açığa çıkarıp kırığı kaynatmıya, iyileştirmeye bakarlar. Sorunları apaçık ortaya koymak, partilileri ve parti dışı sosyalistleri anayasal demokratik hak ve özgürlükleri kısıtlama, yok etme girişimlerine ve parti yıkıcılarına karşı mücadeleye çağırarak güçsüzlüğün değil güçlüğün, sorunların ve zorlukların üstesinden gelineceğine inancın bir ifadesidir. Her yerde ve her zaman işçi sınıfının sosyalist partisinin davranış kuralı budur.

Nitekim çağrı olumlu sonuçlarını vermeye başlamıştır. Bir strateji ayrılığı görüntüsünde sürdürülen parti yıkıcılığının, hareketi sınıfsal özünden boşaltıp koflaştırma ve yozlaştırma gayretlerinin gerçek yüzü ve vasfı parti saflarınca daha iyi anlaşılır olmuştur. Parti alt kademeleri ve partilileri, dışardan geldiği apaçık belli olan saldırıları (sağcı yobaz örgütlerin, çevrelerin ve kişilerin) dış karşı güçlerin saldırıları olarak anlıyor, onlara direniyor ve partiyi savunuyorlardı. Ama bir ucu Parti içine sızmış, kongre delegeleri arasında bazı taraftarlar kazanmış bir küçük burjuva akımının aynı derecede dışta ve Partiyeye karşı, Partiyeye düşman olduğunu gereğince kavrayamıyor, büyük büyük keskin devrimci lâf kalabalığı ile bir strateji ayrılığı mücadelesi gibi yürütülen yıkıcı hareketin bu niteliğini, gerçek yüzünü göremiyordu. Bazı ilçe kongrelerinde ve İstanbul ilk kongresinde yer alan olaylar, ve Merkez Yürütme Kurulunun tehlikeye parmak basan bildirisi gerekli uyarıyı başardı. Sosyalistler, o bildiriye hiç de Aybar ve omuzdaşları gibi yorumlamadılar. Mahallî parti örgütleri ve partililer arasında sıkı bir dayanışma hareketi başladı. Bu örgütler arası dayanışma ve Merkez Yürütme Kurulunun aldığı tedbirler sonucu İzmir, Antalya ve İzmit il kongreleri selâmetle, bütün görüşler serbestçe dile getirilerek, ama kaba kuvvet gösterileri kesinlikle önlenerek yapıldı ve Partinin sosyalist çizgisini savunanların zaferiyle sonuçlandı. Merkez Yürütme Kurulunun durumu açıklıyan bildirisini parti yıkıcıları dahi nihayet gerçek amaçlarını itirafa zorlanmış oldu. Artık «parti içi demokrasi», «fikir ve eleştiriyi özgürlüğü» teranelerinden vaz geçtiler. «Öncü» adı altında çıkardıkları dergi müsveddesinde, «oportünistler» le yalnız ideolojik mücadele yapmayacaklarını, «devrimci terör» de kullanacaklarını yazıyorlar, yani parti kongrelerini basıp kavga çıkarmayı, sandıklarda molotof kokteylleri getirmeyi, sandalyalarla baş göz yarmayı, kongreleri yaptırmanın mübah gördüklerini ilân ediyorlar. Zaten «fikir düzeyinde» de yaptıkları gerçek bir fikir tartışması değil, devamlı küfür, hakaret, kişi karalama ve fikir adına bir takım basma kalıp sloganları tekrarlamaktı.

«Forum» imzası adı altında yayınladığı yazıda Aybar Partiyi dışa dönüklüğünü kaybetmekle suçluyor. Partiyi içe dönük, içine kapalı, pasif hale Aybar getirdi. Partinin bir gün tarihi yazıldığı zaman bu hareketsizlik ve içe kapanıklık süreci adım adım, öncülleri farkedilmeksizin, nasıl oluşturuldu, somut olarak ortaya çıkaracaktır. Bir Partinin yapacağı dışa dönük hareketlerin aracı parti örgütüdür. Biz Aybar yönetiminden, Merkez ile mahallî örgütlerin bağlarının kopmuş, hatta zıtlamış olduğu bir parti örgütünü devraldık. Bütün uyarılara rağmen, sade bizlerin değil, olağanüstü Büyük Kongreden sonra kendi yakın mesai arkadaşlarının da yaptığı uyarılara rağmen, Aybar'ın yanlış yolda inatlaşması, bütün seçim taktiğini kişisel

hesaplara, her ne şekil ve yolda olursa olsun oy toplama kaygularına oturtması, mahallî örgütlerin istek ve eğilimlerini hiç kaale almaması Partide çöküntüyü yaratmıştı.

Şimdi tutmuş «Köy köy dolaşıp T.İ.P. sine oy vermeyin propagandasını yaptılar» deyip seçim yenilgisini mazur göstermeye, kabahati muhaliflerine yüklemeye çalışıyor. Emek dergisinin yayınları ve onu çıkaranların seçim dönemindeki çalışmaları ortadadır. İftira ve tezvirelme gerçekler örtülemez. Kaldı ki, bir an için diyelim, böyle bir oy verdimeme propagandası yapıldı. Türkiye'de bir hesaba göre 44 bin, diğer bir hesaba göre 60 bin küsur köy var. Bu muhalifler kaç köyü gezip etkileyebilirdi bu denli? Parti içi iktidar Aybar'daydı, 67 ilde örgütlenmiş olmakla övündüğü bir parti örgütü elindeydi. Onun kamuoyunu etkileme imkân ve araçları kıyaslanıyacak ölçüde daha fazlaydı. Bu karşı propagandayı neden etkisiz kılamadı? Dirayetli bir lider, tuttuğu yolun doğruluğundan yüzde yüz emin olsa bile, en üst kademede birlikte çalıştığı en yakın arkadaşları karşı çıkınca ve bu muhalefet bir kısım parti alt kademelerince de desteklenince, «Hele duralım bakalım, burada ciddi bir mesele var» der ve meseleye çözüm arar. Aybar bu dirayeti gösteremedi, tam aksini yaptı.

Aybar'a göre M.D.D. cilerle bizler siyamalı ikizler gibi aynı şeymişiz. Kendi kullandığı deyimle, bakındı hele! M.D.D. ciler saldırılarına baş hedef kimi alıyorlar? Emek gurubunu, tüm sosyalist devrimcileri. «Aybar oportünizmi» deyip geçiyorlar, onunla uğraşıyorlar mı hiç? Sonra, sözde değilse bile eylemde kimlerin birlik oldukları apaçık meydanda. Aybar son yönetim döneminde M.D.D. cilere karşı, en küçük mücadele verdi mi? Bir broşür yazıp yayınlıyacaktı, yayınladı mı? İstanbul ilçelerinin sohbet toplantılarına biz Ankara'dan kalkıp gittik, M.D.D. cilere karşı çıkmak, onları ideolojik mücadelede alt etmek için. Emek dergisi sayfaları, sayılar boyunca M.D.D. cilerle tartışma forumu oldu. Aybar'ın tutumu, «Uğraşınlar birbirleriyle, yenisinler birbirini» idi. Seçimlerde Ankara'da M.D.D. cilerle işbirliği yapan da kendisi oldu. Şimdi de, mahallî kongrelerde halâ Aybar'dan yana kim varsa M.D.D. saflarında, listelerinde yer alıyor.

Esasta da MDD'ciler ve Aybar, her ikisi birleşiktirler. Her ikisi de sosyalist hareketi sınıfsal temelinden, özünden ayırmak, boşaltmak çabasındadırlar; biri genel bir halkçılık, özgürlük, «somut insan» fekerlemelerine yönelerek, ikincisi de güçbirliği, asker-sivil aydın tabakaların geleneksel devrimciliği, teranelerini ön plana alarak ve anti-kapitalist mücadeleyi reddederek. Aybar, söz konusu yazısında da küçümsediği «Her konunun temelinde sınıf sorunu vardır» temel gerçeğini giderek gözden kaybettiği, gittikçe arka plâna attığı içindir ki, sonunda «Halkımız maddî sömürden çok horlanmaktan şikâyetçidir; fakirliğini kabul ediyor, insan yerine konmamaı kabul etmiyor» (sanki her iki durum arasında sıkı bir sebep-netice bağlantısı yokmuş gibi) ve «İnsanlık tarihi özgürlük mücadelesi tarihidir», «sosyalizmin amacı somut insandır» saplantılarına takıldı kaldı. Sosyalizmin hedefi sınıfsal sömürüyü ortadan kaldırmak, bütün sorunları sınıf açısından ele alıp sınıfsal düzeyde çözümlerini formüleştirmek ve uygulamaktır. Bu yapılmadan ne üst yapı sorunları, ne etnik sorunlar, ne kişilerin özgürlüğü ve kişiliklerini tam geliştirme ve mutluluk şartlarına erişme sorunları açıklığa ve çözüme kavuşturulamaz. Hele Türkiye gibi bir toplumda temel sorun sınıf sorunu olduğu gerçeği ne kadar tekrarlınsa, propaganda edilse azdır. Zira kırk yıla yakın bir zaman sosyal sınıflardan, sömürden, sosyalizmden söz ettirilmediği içindir ki, Türkiye'nin temel sorunları incelenip tartışılmamış, açıklığa kavuşturulamamış, Türkiye'nin fikir ve bilim hayatı çağ dışı bir düzeyde tutulmuştur. Yine işçi ve emekçi sınıflar sosyalist düzeyde bilinçlenip örgütlenemediği, politik bir güç haline gelemediği içindir ki, Türkiye'de demokrasi gerçek rayına oturamamış, bu uzun sürede Türkiye'nin politik hayatı çağ dışı bir çizgide kalmıştır. Evet, bütün konuların ve sorunların temelinde sınıf ilişkileri sorunu vardır. Bütün konuları ve sorunları son tahlilde bu temele bağlayacağız ve hiç usanmadan, yorulmadan, pusulayı şaşırmadan bunu yapacağız. İdeolojik mücadelemizde yapacağız, eylemimizde yapacağız.

Dünyanın bütün ülkelerinde, bütün işçi sınıfı hareketlerinde, sosyalist partilerinde iç mücadeleler olur. Böyle dönemlerde hareket ve parti gerilemiş, zayıflamış görünür. Oysa bunlar içte arınma, pekleşme doğru sosyalist çizgiyi oturtma ve kabul ettirme dönemleridir.

Türkiye İşçi Partisi de şimdi içinde bulunduğu dönemden sosyalist rayına daha sağlam oturmuş, küçük burjuva etkilerden, sızıntılardan arınmış, öz sosyalist kadroları ve üyeleri daha bilinçlenmiş, mücadele azmi ve iradeleri daha bilenmiş olarak çıkacaktır. «Türkiye İşçi Partisi çökecek, yok olacak» diye umutlanıp sevinenlerin bu umut ve sevinçleri hüsrarla sonuçlanmaya mahkumdur. Tarihin objektif akışı bizimle, sosyalist devrimcilerle.

Faşizme Karşı

Baştarafı Sayfa 1 de
lar çıkararak dahada sınırlayıp
kullanılmaz hale getirmeye
çalışmaktadır.

Halkımızın düşmanları, doğu
anadoluda kırık alanlarda uya-
nan, bilinçlenen kurtuluşa yöne-
len köylü yığınlarından rahatsız-
dır. Onun için anadoluda köyler,
ilçe merkezleri sözde eşkiya arı-
yan komandalara bastırılmakta
halkımıza eşkiyanın yapılmadığı
zulüm yapılmaktadır.

Halkımızın düşmanları anti-
emperyalist, anti-kapitalist, dev-
rimci bir fikir ve eylem birimi
halini alan üniversitelerden ra-
hatsızdır. Onun için üniversite
öğrenciler kursunlanmakta, üni-
versiteler basılmaktadır.

Devrimci eylemi boğmak, ka-
zanılmış anayasal haklarımızı
elimizden almak için sermayenin
giriştiği bu çağ dışı oyunun son
örneği olarak 17 Mayıs gecesi
sabaha karşı Siyasal Bilgiler
Fakültesi ve yurdu devlet kuv-
vetleri tarafından basılmıştır.
Polisin aradığı bazı kimseleri
yakalamak ve silah aramak ba-
hanesiyle, askeri komandolar, si-
vil polisler ve toplum polisleri
tarafından yürütülen bu yıldırma
harekati sonunda 86 genç polis
tarafından alınıp götürülmüştür.

Üniversite özerkliğini tama-
men işlemeze hale getiren bu ha-
reket aynı zamanda üniversite-
ye karşı girişilecek yeni faşist
baskıların bahanesini hazırla-
maktadır. Bilimsel araştırma
özgürlüğünü, üniversite özerkli-
ğini, hiçe sayan bu üniversite
baskısının arkasında egemen
sınıfların gerçek yüzü görülmek-
tedir. Demir ökçe sesini bir ke-
re daha duyurmuştur.

BU OYUN SÖKMEYECEKTİR

Bir yandan doğuda, köyler,
ilçe merkezleri, askeri komando-
l arabastırılıyor, tam bir terör
ortamı yaratılıyorken; bir yan-
dan gelişen işçi hareketleri, grev
kanunu işçi düşmanı hükümler-
iyle engellemeye çalışırken; işçi
sınıfının örgütlenme ve grev
hakları daha da sınırlamak için
yeni kanunlar çıkarmanın hazırlığı
yapılırken; üniversiteye
yapılan bu gece baskımını anla-
mı açıktır. Faşizm geliyor
demektedir. Bu, süratle bilinç-
lenmeye başlayan ve etkin bir
mücadele içine giren işçi ve
emekçi sınıflara egemen güçlerin
bir cevabıdır. Fakat bütün bu
baskılar, bu terör, bu yıldırma
çabaları boşunadır. Tarihin akı-
şını geriye döndüremez bunlar.
Kazanılmış demokratik haklar
geri verilmeyecektir. Bu oyun
sökmeyecektir. Sosyalistler oja-

rak dişimizle tırnağımızla kuy-
ruk kıymık kazandığımız hak-
larımızı burjuvaziye yedirmiyec-
geğiz .

Boy vermiye başlayan bu fa-
şist hareketlerin karşısına, bü-
tün demokratik güçler omuz
omuza verip çıkmalıdır. Anti-faş-
şist mücadele için işçi sınıfının
devrimci partisinin etrafında
TİP'in bayrağı altında toplan-
alım. Faşizme karşı mücadele
bayrağını yükseltelim.

GÜNDEM

Baştarafı Sayfa 1 de

*mek için yeni bir kampan-
yaya girişti. Bu kampan-
yanın amacı açıktır: 1960'
tan sonra, halkımızın ve
onun öncüsü Türkiye İşçi
Partisi'nin mücadeleleriyle
gelişen demokratik ortamı
yoketmek; kazanılmış hak-
ları geri almak.*

*Biliyoruz ki, burjuvazi
demokrasi aşığı değildir.
Tersine, zorbalık için fırsat
kollar. Burjuvazi, bu
fırsatı Türkiye'de gençlik
hareketlerini yozlaştırarak,
bu hareketleri anarşik bir
çizgiye sokarak elde etmiş-
tir. Burjuvazinin bu oyu-
nuna sosyalist geçinen bazı
küçük burjuva gruplarda
çanak tutmuşlardır.*

*Şüphe yok ki, faşist te-
rör kampanyasının asıl he-
defi, sosyalist hareket ve bü-
tün demokratik kitle hare-
ketleridir.*

*Sosyalistler olarak, bur-
juvazinin ekmeğine yağ sü-
ren sözde devrimci grupları
eleştirmekle vakit geçire-
meyiz. Bundan önce, hata-
sevap düşünmeden, faşiz-
me karşı mücadeleyi hız-
landırmak ve güçlendir-
mek lâzımdır.*

*Önümüzdeki sorun, bü-
tün demokratik güçlerin,
1960 sonrası kazanılan de-
mokratik hak ve özgürlük-
lerin korunması ve giderek
geliştirilmesi mücadelesine
etkin bir şekilde sokulma-
sıdır.*

SILA KİTAP EVİ
BÜTÜN YAYINLAR
% 10 İndirimle satılır.

ÖDEMELİ GÖNDERİLİR.

Adres : TÜRK İŞ PASAJI - 8 -
Tuna Cad Yenişehir Ankara

İzmit İl Kongresinde

Baştarafı Sayfa 1 de
sinde, hemde kulaktan kulağa de-
dikodu şeklinde sistemli bir şekil-
de yayıldı. Kocaeli'nde Seramik
Fabrikasındaki işçi direnişi sıra-
sında, Adalet Partisinin Kocaeli'
ndeki yayın organı Hürsöz Gaze-
tesinde olayları solcuların «bu
hale getirdiğini» yazanlar, A.P.
gençlik kolu başkanlığı yapmış
kişilerle kol kola gezenler, Türk
Solu dergisinde sosyalist devrimci-
leri ihanetle suçlayabiliyordu. Ko-
caeli'ndeki her işçi hareketinde
sosyalist devrimcileri işçilerle
omuz omuzla görenler, sosyalist
devrimcileri «pasifistlikle» suçla-
yabiliyordu. Ama 1961 yılından
beri Kocaelinde sosyalist hareketi
omuzlamış, bir işçi bölgesi olması
sebebiyle hakim sınıfların bu böl-
gede özellikle yürüttükleri her
türü yalan ve iftira kampanyası-
na, terör hareketlerine yığılma kar-
şı koymuş olanlar, elbette, bu tür-
lü provakasyonları da göğüsleye-
ceklerdi ve öyle oldu.

Yalan ve iftiraya sanayi prole-
taryasının iltifat etmediğini gören
MDD ciler, İzmir Merkez ilçe kong-
resinde yeni bir yolu denemeye
giriştiler : Zor kullanarak kongreyi
almak 4 Nisan pazar günü yapılan
merkez ilçe kongresini İstanbul ve
Ankara'dan getirilen üniversite
öğrencilerine bastırmak istediler.
Ancak burjuva çocukları karşıla-
rında dağ gibi sanayi proleteryası-
nı görünce pabucun pahalı oldu-
ğunu görünce kongreyi basmaktan
«vazgeçti» ler.

İşte Kocaeli il kongresi bu hava
içinde yapıldı. Kongre sabahı saat
8 de kongrenin yapılacağı il mer-
kezine gelen işçiler, güvenlik ted-
birlerini aldılar. Kongre salonuna
delegelerin dışında hiç kimsenin
girmemesini sağladılar. Girmek
isteyen birkaç MDD ciye ise, ge-
nel merkezin kongreler hakkındaki
genelgesi hatırlatıldı ve derhal
kongre mahallini terk etmeleri uy-
gun bir üslupla bildirildi.

Kongre saat 10 da açıldı. Yapı-
lan yoklama 37 si işçi, 3 ü işçi
olmayan 40 delegeden 34 ünün
hazır olduğu görüldü. Başkanlık
divanı seçimini sosyalist devrim-
ciler 4 e karşı 28 oyla kazandılar.
Çalışma raporunu okuyan il baş-
kanı Şinasi Yaldan Türk Solu der-
gisinde açılan tezviraat kampanya-
sına da değindi. Gölcük kongre-
sinde MDD cilerin sosyalist dev-
rimcileri polise nasıl ihbar ettik-
lerini anlattı. Salonda bulunan
Gölcüklü MDD ci delegeler hiç
bir itirazda bulunmadılar. Böylece
Türk Solunda açılan kampanyanın
aslında iğrenç bir iftirayı maske-
lemek amacını güttüğü il kongre-
si huzurunda da tesbit edilmiş olu-
yordu.

Parti içi meseleler üzerine aç-

lan tartışmalarda söz alan delege-
ler MDD hareketinin bir küçük
burjuva sapması olduğunu bir ke-
re daha belirttiler.

Yapılan seçimleri sosyalist dev-
rimciler ezici bir çoğunlukla ka-
zandı. Seçimlerden sonra ilk top-
lantısını yapan il yönetim kurulu
görev bölümü yaptı. Başkanlığa
Şinasi Yaldan, Sekreterliğe Ayhan
Başaran, Saymanlığa İlyas Başyıl-
maz Seçildiler.

KURTULUŞ MÜCADELEMİZ DEVAM EDİYOR

«51 sene evvel bu gün ülke-
miz kudurgan emperyalizmin
fili işgaline uğramıştı. Günün
gününe de gazeteci Hasan Tah-
sinin sığıdığı ilk kurşunla direniş
hareketi başladı ve halkımız 9
Eylül zaferini yarattı.

O gün kendi anladığı dille
kovulan emperyalizm, 51 sene
sonra bu gün kılık değiştirerek
ülkemize çöreklenmiş bulun-
yor. Bu defa yerli ortakları ile
birlikte ülkemizin zenginliklerine
el koymuş bulunmakta, halkımızı
sömürmektedir.

1919 da sosyalist gazeteci Ha-
san Tahsinle başlayan Kurtu-
luş mücadelemiz günümüzde yi-
ne sosyalistlerin öncülüğünde de-
vam ediyor.

Uluslararası emperyalizmin
kurşunları ile can veren büyük
insan Hasan Tahsinin hatırasını
önünde saygıyla eğilir halkımızı,
emperyalizme ve ona beşiklik
eden kapitalizme karşı mücade-
leye çağırıyoruz.» 15/5/1970

Türkiye İşçi Partisi
İzmir İl Yönetim Kurulu

ATTF

Baştarafı Sayfa 1 de
emperyalistlerin işine yaraya-
caktır.

Bütün Türk sosyalistlerini
MDD'ci küçük burjuva oportü-
nistlerine karşı, Türkiye İşçi
Partisi saflarında birleşerek,
savaşmaya çağırıyoruz. Bugün
için Türk Sosyalistlerinin en
acil görevi budur.

Biz, Avrupa'da çalışan Türk
işçileri şunu da belirtmeyi gö-
rev biliriz :

Her ne düşünceyle olursa ol-
sun, Türk işçi sınıfının tek
sosyalist örgütü Türkiye İşçi
Partisinin parçalanmasına se-
bep olacak her türlü davranış
işçi sınıfına ihanettir!»

EMEK

AYLIK DERGI

1. SAYI

1 HAZİRANDA ÇIKIYOR

BU SAYIDA ÇIKACAK BAZI YAZILARDAN PARÇALAR

DÜNYA DEVRİMCİ HAREKETİNDEKİ BAŞLICA İKİ ÇİZGİNİN ÖZETİ

İKİ KİTAP İKİ ÇİZGİ

Kenan SOMER

Dünya komünist hareketinde, «Çin-Sovyet çatışması» şeklinde adlandırılan bölünme, 1962 yılından beri su üzerine çıkmış bulunuyor. Çin-Sovyet çatışması denilen şey, aslında dünya komünist hareketinin strateji ve taktiği gibi temel meseleler üzerinde, dünya komünist partileri arasında patlak veren esashi bir anlaşmazlıktan başka bir şey değildir. Bu anlaşmazlığın etkisi, sadece dünya komünist hareketinin sınırları içinde kalmamakta, bütün devrimci hareketler arasındaki sıkı ilişki nedeniyle, dünya devrimci mücadele süreci üzerinde, şu ya da bu şekilde, kendini duyurmaktadır.

Anlaşmazlığın en göze görünür belirtisi, başta Çin ve Sovyet ideologları tarafından yürütülen dünya çapındaki şiddetli ideolojik mücadeledir. Dünya hemen hergün, bu mücadelenin yeni bir «ürün» üyle karşılaşılıyor. Bu ürünlerin, çoğunlukla, yenilir yutulur şeyler olmadığı da meydanda. Gene de, ağaçların çokluğundan ormanı görememe tehlikesine karşı, bütün bu ürünleri belirli bir çerçeve içinde değerlendirmek gerek. Bu çerçeveyi nerede bulacağız? Bu çerçeveyi Marksizm-leninizm'in evrensel ilkelerinden, genel ka-

nunlarından başka nerede bulabiliriz? Öyleyse, bu çerçeveyi bize ancak uzun ve çetin teorik çalışma ve araştırmalar verebilir. Ne var ki, bu uzun ve çetin teorik çalışma ve araştırmalarla birlikte, hatta bu uzun ve çetin teorik çalışma ve araştırmalara girişmek için bile, gerek çağımızın anlaşmazlık konusu olan meseleleri, gerekse bu meselelerin çözümü bakımından önerilen iki ana çizgi konusunda, kabaca da olsa, belirli bir fikir sahibi olmak da zorunlu bir şey. Bu zorunluluğa, tam ve kapsayıcı bir biçimde olmasa bile, ideolojik mücadele alanında formüle edilen tezler, daha doğrusu bu tezleri derli toplu bir şekilde içeren yapıtlar bir cevap verebilir. Basite indirgenenin sağlayacağı kolaylıktan yararlanarak, bu iki ana çizgiden birine «Çin Çizgisi», öbürüne de «Sovyet Çizgisi» dersek, örneğin «Çin Çizgisi» üzerine belirli bir fikir sahibi olunmasını sağlamak bakımından, elimizin altında ilginç bir belge bulunduğunu söyleyebiliriz: Lin Piao'nun «Yaşasın Halk Savaşının Zaferi» (Bilim ve Sosyalizm Yayınları, 5, Ankara 1968). Buna karşılık, «Sovyet Çizgisi» için, henüz dilimize çevrilmemiş bulunan bir belgeden yararlanabiliriz. Sovyet yazarı A. Yakovlev'in «Le Système Socialiste Mondial et le Mouvement de Liésation Nationale» (Dünya Sosyalist Sistemi ve Millî Kurtuluş Hareketi) kitabı da, aynı nitelikte, üstelik Lin Piao'nun formüle ettiği tezleri yer yer doğrudan, doğruya tartışma konusu yapan, eleştiren bir belge. Bu bakıma, bu

belgelerden hareketle, tabii pek de dostane olmayan bir dialog havası içinde, dünya devrimci mücadele sürecinin iki ana çizgisi üzerine belirli bir fikir sahibi olmak, hiç değilse bu konuda bir ilk yaklaşım yapmak mümkün. Bu nedenle, zaman zaman kişisel açıklamalara yer verilmiş de olsa, bu yazı aslında geniş bir özetleme çalışması niteliği taşıyacaktır.

MARX'ın «İŞÇİ ANKETİ» ya da SOMUTA YÖNELME ZORUNLULUĞU

Kurthan FİŞEK

Doğru ve tutarlı sosyalist eylem koymanın ön şartı, nereden gelip nereye gittiğiyle, çalışma ve yaşama şartlarıyla, gelenek ve görenekleriyle, yönelim ve davranışlarıyla, işçi sınıfını tanıtmaktır. Bunun yokluğunda, her türlü sosyalist siyasal örgütlenme çabası, başarısızlığa uğramaya ve «yükselmeye» dönemlerinde kitle hareketlerinin gerisine düşmeye mahkumdur. Türkiye'deki sosyalist siyasal örgütlenme çabalarının tarihi bunun doğruluğunu defalarca ortaya koymuştur.

Marx'ın İşçi Anketi, işçi sınıfını her yönüyle tanıma çabalarımızı yoğunlaştırmak zorunda olduğumuz bir ortamda, işçi sınıfını tanımamız için gerekli araçları sağlayan bir kılavuz olarak, durumun somut gereklerini fazlasıyla karşılamaktadır. En azından okunmalı, yine en azından uygulama yolları aranmalı ve bulunmalıdır.

CEZAYİR:

SOSYALİZM Mİ,
KAPİTALİZM Mİ?

HENRI ALLEG

Cezayir üzerine spekülasyonların arttığı son aylarda Cezayir'i en iyi bilenlerden biri olan Henri Alleg'in aşağıdaki geniş incelemesi, birçok soruna ışık tutmaktadır.

Alleg, 1969 sonunda yazdığı yazıda, Cezayir'in bağımsızlıktan sonraki döneminde bağımsızlık ve sosyalizm yolunda ne kadar yol alındığını araştırmaktadır.

Eski metropol devlet Fransa'nın bağımsızlıktan sonra yeni yöntemlerle Cezayir'i nasıl sömürdüğü; bazı Fransız tekelcilerinden boş kalan yerlerin Amerikan, Alman, İtalyan, Japon tekelcileri tarafından nasıl doldurulduğunu; sosyo-ekonomik organizasyonun her köşesindeki işçi yönetimlerinin nasıl engellendiğini; sosyalizme karşı devletçiliğin toprak ağalarının ve burjuvazinin elinde bir silah olarak nasıl kullanıldığını ayrıntılarıyla anlatan Alleg; Cezayir'deki sınıfların durumlarını da tahlil etmekte; küçük burjuva devrimciliğinin yedi yıl sonra gelip taktığı noktadan çıkış yolları arayanların görüşlerini dile getirmekte; yeraltına inmeye zorlanan devrimci kitle örgütlerini anlatmaktadır.

Ayrıca, Türkiye Sosyalist hareketinin geniş bir değerlendirilmesi ve EMEK açısından ayın olayları.

EMEK

AYLIK DERGI

ABONE KOŞULLARI

Yurt İçi : 6 Aylık 25 TL, Yıllık 50 TL.

Yurt Dışı:

Uçakla : 6 Aylık 35 TL, Yıllık 70 TL.

Postayla : 6 Aylık 28 TL, Yıllık 56 TL.

EMEK Haftalık Yayın * EMEK Dergisinin Ekidir.

Sayı 3 Fiyatı : 25 Krş.

22 Mayıs 1970

Dizgi ve Baskı : Baylan Basım ve Ciltevi

Adres : Süleyman Sırrı Sokak 2/8 Yenışehir — ANKARA

GİDECEĞİ YER :